

34. אסור להעלות גבינה עם בשר על השלחן

1. חולין קד. "אמר רב יוסף שמע מינה" עד קד: משנה

אמר רב יוסף: שמע מינה בשר עוף בחלב דאורייתא, דאי סלקא דעתך דרבנן, אכילה גופה גזירה, ואנן נגזר העלאה אטו אכילה! ומנא תימרא דלא גזרינן גזירה לגזירה - דתנן: חלת חוצה לארץ נאכלת עם הזר על השלחן, וניתנת לכל כהן שירצה. אמר ליה אביי: בשלמא אי אשמועינן חלת חוצה לארץ בארץ, דאיכא למיגזר משום חלת הארץ דאורייתא ולא גזרינן - איכא למשמע מינה, אלא חו"ל משום דליכא למיגזר הוא, אבל הכא - אי שרית ליה לאסוקי עוף וגבינה, אתי לאסוקי בשר וגבינה, ומיכל בשר בחלב דאורייתא. מתקיף לה רב ששת: סוף סוף, צונן בצונן הוא! אמר אביי: גזירה שמא יעלה באילפס רותח, סוף סוף כלי שני הוא, וכלי שני אינו מבשל! אלא: גזירה שמא יעלה באילפס ראשון

2. תוס' חולין קד: ד"ה מתקיף

מתקיף לה רב ששת - לא אאביי קא פריך אלא ארב יוסף חבירו פריך כדפי' בקונטרס

3. רמב"ם הל' מאכלות אסורות ט: כ

אסור להעלות העוף עם הגבינה על השלחן שהוא אוכל עליו גזירה פ משום הרגל עבירה שמא יאכל זה עם זה, אע"פ שהעוף בחלב אסור מדברי סופרים.

4. חולין קז: משנה וגמרא "אמר רב חנן" עד "א"ל רב יימר"

צורר אדם בשר וגבינה במטפחת אחת ובלבד שלא יהו נוגעין זה בזה. רבן שמעון בן גמליאל אומר: שני אכסנאין אוכלין על שלחן אחד זה בשר וזה גבינה ואין חוששין

אמר רב חנן בר אמי אמר שמואל: לא שנו - אלא שאין מכירין זה את זה, אבל מכירין זה את זה - אסור. תניא נמי הכי, רבן שמעון בן גמליאל אומר: ב' אכסנאים שנתארחו לפונדק אחד, זה בא מן הצפון וזה בא מן הדרום, זה בא בחתיכתו, וזה בא בגבינתו - אוכלין על שלחן אחד זה בשר וזה גבינה ואין חוששין, ולא אסרו אלא בתפיסה אחת; תפיסה אחת סלקא דעתך? אלא: כעין תפיסה אחת

5. תוס' חולין קז: ד"ה כעין

כעין תפיסה אחת - ואם יש דבר מפסיק לא הוי כעין תפיסה אחת כההיא דמסכת ע"ז בפרק רבי ישמעאל (דף נ.) גבי אבני מרקוליס דאמר כאן בתפיסה אחת כאן בשתי תפסות והיכי דמי כגון דאיכא גובה ביני וביני ולפיכך נוהגין עכשיו כשזה אוכל בשר וזה אוכל גבינה על שלחן אחד מניחין לחם או קנקן או שאר כלים להפסיק בינתיים או אוכל על מפה אחרת דהוי כעין שתי תפסות וי"מ דלא אסרו אלא בתפיסה אחת כלומר שהן בהוצאה אחת כגון אחרים שקנו אתרוג בתפיסת הבית דיש נוחלין (ב"ב קלז:): ופריך תפיסה אחת ס"ד מה לי בהוצאה אחת ומה לי בשתי הוצאות אם מכירין זה את זה ומשני כעין תפיסה אחת דהיינו שמכירין זה את זה ולפי' זה לא איירי כלל שיהא מותר לאכול על שלחן אחד בשביל הפסק שבינתיים.

6. שבת יג. "אבעיא להו נדה" עד "ופליגא דר' פדת"

איבעיא להו: נדה, מהו שתישן עם בעלה היא בבגדה והוא בבגדו? - אמר רב יוסף, תא שמע: העוף עולה עם הגבינה על השלחן ואינו נאכל, דברי בית שמאי. בית הלל אומר: לא עולה ולא נאכל. - שאני התם דליכא דיעות. הכי נמי מסתברא, דהיכא דאיכא דיעות שאני, דקתני סיפא, רבן שמעון בן גמליאל אומר: שני אכסנאים אוכלין על שלחן אחד, זה אוכל בשר וזה אוכל גבינה - ואין חוששין. - ולא אתמר עלה, אמר רב חנן בר אמי אמר שמואל: לא שנו אלא שאין מכירין זה את זה, אבל מכירין זה את זה - אסורים. והני נמי - מכירין זה את זה נינהו - הכי השתא! התם - דיעות איכא, שינוי ליכא. הכא - איכא דיעות, ואיכא שינוי. איכא דאמרי: תא שמע, רבן שמעון בן גמליאל אומר: שני אכסנאים אוכלין על

שלחן אחד, זה בשר וזה גבינה. ואתמר עלה, אמר רב חנין בר אמי אמר שמואל: לא שנו אלא שאין מכירין זה את זה, אבל מכירין זה את זה - אסור. והני נמי - מכירין זה את זה נינהו. - התם - דיעות איכא, שינוי ליכא, הכא - איכא דיעות ואיכא שינוי. תא שמע: לא יאכל הזב עם הזבה משום הרגל עבירה. - הכי נמי: דיעות - איכא, שינוי ליכא. - תא שמע: אואל ההרים לא אכל ועיניו לא נשא אל גלולי בית ישראל ואת אשת רעהו לא טמא ואל אשה נדה לא יקרב, מקיש אשה נדה לאשת רעהו. מה אשת רעהו - הוא בבגדו והיא בבגדה אסור, אף אשתו נדה - הוא בבגדו והיא בבגדה אסור. שמע מינה

7. הגהות מרדכי שבת סימן תנ"ב "וקצרו של דבר" עד "עיין פרק כל הבשר"

וקצרו של דבר כשאין מכירין זה את זה אפ"ל בלא שינוי מותר וכשמכירין אפ"ל ע"י שינוי אסורים על שלחן אחד וכל היכא שאין מורגלים זה עם זה קרי אין מכירין זה את זה על כן כשר הדבר כל היכא דמכירין זה את זה שיאכל האחד במפה לבד בחיקו או על שלחן אחר ואע"ג דאמר הכא הכי השתא התם גבי אכסנאי המכירין זה את זה דעות איכא שינוי ליכא והוה משמע דאפילו היכא דמכירין זה את זה מותרין ע"י שינוי וה"ה גבי נדה ובעלה ההיא דיחויא בעלמא כלומר מהכא לא תפשוט לאסור נדה ובעלה ע"י שינוי דאיכא למידחי אבל לפי המסקנא דפשוטין דאפילו בדעות ושינוי אסרינן [איכא למימר ה"נ באכילה ע"י שינוי קצרת רבי"ה סימן (*ע"ב)]*קע"ב

8. פתחי תשובה יורה דעה פ"ח ס"ק ד "ועיין בתשובת משאת בנימין עד "סוף דבריו"

(ד) היכר. עבה"ט מ"ש אך מי שאוכל בשר כו' והוא ט"ס וצ"ל שאכל בשר כו' ועיין פמ"ג שכתב לא ראיתי נזהרין בזה. ועיין בתשובת משאת בנימין סימן קי"ב באמצע התשובה דמשמע שם דאם גם אחרים אוכלים על שלחן זה מותר אף בלא היכר דזה עדיף מאם עשו שום היכר ע"ש ועיין במה שכתבתי לקמן סימן קצ"ה סק"ה:

9. ש"ך יורה דעה פ"ח ס"ק ב

ב (פמ"ג) אסור להעלות על השלחן. ונראה דוקא בשר אסור להעלות על השלחן שאוכל חלב או איפכא משום דלא בדילי אינשי מיניה מפני שכל אחד היתר בפני עצמו אבל מותר להעלות בשר נבילה על השלחן שאוכל עליו בשר כשירה וכן מבואר בדברי הר"ן ומביאו ב"י בסימן צ"ז מיהו ממ"ש הרא"ש בפירושו לנדרים סוף דף מ"א גבי המודר הנאה מחבירו אוכל עמו על השלחן וז"ל ולא חיישינן שמא יאכל עמו דכיון שהדירו מסתמא שונאים זא"ז טפי מב' אכסנאים האוכלים על שלחן א' זה בשר וזה גבינה עכ"ל ומביאו ב"י לקמן סי' רכ"א משמע דאפילו בשאר איסורים נמי דינא הכי וי"ל דנדרים כיון שאינו אסור אלא מצד נדרו חשוב כבשר וחלב שכל א' היתר בפני עצמו אבל בשאר איסורים י"ל דמודה הרא"ש והא דכתב הרשב"א בתשובה ס"ס קע"ז ומביאו ב"י בא"ח סימן ת"מ דעובד כוכבים הבא עם חמצו לבית ישראל אסור להעלותו עמו על השלחן כו' ופסק כך בש"ע שם נראה דהתם משום חומרא דחמץ שאני דכיון דחמץ במשהו רחוק הוא שלא יתערב פירור א' משל עובד כוכבים בשל ישראל כמ"ש הרשב"א שם תדע דהא אפילו בהפסק מפה קאסר התם אכן מדברי הא"ח שהביא הב"י לשם לא משמע הכי לכאורה שכתב שם וז"ל אם רוצה העובד כוכבים לאכול חמץ בבית ישראל מותר ואפילו על שלחן ישראל קרוב הדבר להתיר זה מצה וזה חמץ דומיא דשני אכסנאים ע"כ ומדהתיר מטעמא דומיא דשני אכסנאים דוקא מכלל דס"ל דאפילו דבר שהוא אסור בפני עצמו אסור להעלות עמו על השלחן ומ"מ דברי הר"ן נראים וכן משמעות כל הפוסקים שלא כתבו אסור זה אלא גבי בשר וחלב וגם נ"ל דהא"ח מודה לזה אלא דשאני התם דעל הלחם יחיה האדם ורגיל בו כל השנה ולא בדילי אינשי מיניה וכה"ג כתב הרא"ש בפרק אין מעמידין גבי בישול עובד כוכבים דפת צריך הרחקה טפי משום דעל הלחם יחיה האדם ומביאו ב"י לקמן ר"ס קי"ד ע"ש תדע דהא ע"כ הר"ן גופיה מודה בלחם דהא אמרינן ר"פ כ"ה דף ק"ד ע"ב חלת ח"ל אי לאו דהיא דרבנן הוי גזרינן העלאה אטו אכילה (וע"ל סימן שכ"ג ס"ק ב') אע"ג דאסירה באפי נפשה א"ו דבלחם שייך למיגזר טפי ודו"ק, ולפ"ז אסור להעלות לחם של איסור על השלחן כדרך שאסור בבשר וחלב:

